

Folketinget herfra, der maatte blive forandret og faa en mere tilfredsstillende Skikkelse for os, end det nuværende har, kunne vi tiltræde en saadan Forandring. — At Mindretallet eller i alt Fald jeg for mit personlige Vedkommende tiltræder Indstillingen om Lovforslagets uforandrede Vedtagelse, har for det første den Grund, at jeg erkender, hvad jeg altid har erkendt, at Forslaget, hvis det bliver til Lov, vil medføre en betydelig Forbedring af vort Skolevæsen, sammenlignet med den Ordning, det nu har. Dernæst staar det ogsaa saaledes for mig, at de modstridende Anskuelser, der hidtil have gjort sig gældende, nu synes at være saa smaa, at der kan være rimelig Udsigt til, at vi med lidt god Vilje, kan man jo sige, fra begge Sider kunne faa Lovforslaget ophøjet til Lov, og da mener jeg, at der kunde gøres et Forsøg, hvilket jo kun kan ske derved, at vi ikke spille Tiden med Forhandlinger her, men snarest muligt faa Lovforslaget ned til Folketinget for at høre dets Mening. Der skal jo Tid til alt, der skal ogsaa Tid til en saadan Forhandling, og vi ere jo nu henne paa fjerde Maaned af Rigsdagssamlingen. Det er de Grunde, hvorfor jeg personlig har sluttet mig til denne Indstilling om at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, altsaa med det Forbehold, at, dersom Lovforslaget senere maatte komme tilbage fra Folketinget i en ændret og for mit Vedkommende mere tilfredsstillende Skikkelse, at jeg da har den fulde Frihed til at tiltræde en saadan ændret Ordning. Det er, hvad jeg har at sige, baade paa egne og Mindretallets Vegne, om vor Andel i den afgivne Betænkning.

Dernæst skal jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister (Sthyr). Der er til Regering og Rigsdag indsendt et Andragende, som først kom mig i Hænde, fra tre Kommuner herude paa Sjælland, nemlig fra Jyllinge, Gundsømagle og Himmelø. Vedkommende Kommuner Sogneraad anføre, at de ifølge Loven af 8de Marts 1856 ikke have haft Indstillingsret ved Besættelsen af de vedkommende Lærereembeder. Nu spørge de, om de efter Lovforslaget ikke faa Indstillingsret, og i Tilfælde af, at der bliver svaret benægtende, andrage de om, at de herefter maa kunne faa en saadan Indstillingsret i Lighed med andre Kommuner. Personlig kan jeg ikke indse andet, end at de maa faa den i Henhold til Lovforslagets § 16. Jeg har ført det paa Tale i Udvalget, og Udvalgets Flertal syntes ogsaa at

være enig om, at de maatte faa en lignende Indstillingsret, som alle andre Kommuner Sogneraad have. Men vi bleve dog enige om, at det var klogest at rette et Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister, det gør jeg da herved, og jeg tillader mig altsaa at spørge, om disse nævnte tre Kommuner faa samme Indstillingsret, som alle andre Kommuner have og beholde efter det forelagte Lovforslags § 16, for saa vidt det bliver ophøjet til Lov?

J. Pedersen: Jeg er enig med de to ærede Talere, som sidst have haft Ordet, i, at da der ikke foreligger noget Ændringsforslag, og da hele Udvalget er enigt om at anbefale Lovforslagets Oversendelse til det andet Ting i uforandret Skikkelse, saa er der ingen Anledning til ved denne Lejlighed at rejse nogen udførlig Debat. Det, man kunde have at sige, vilde jo egentlig høre hjemme ved tredje Behandling, men det kan for den Sags Skyld lige saa godt siges ved anden Behandling, og det, jeg for mit Vedkommende har at sige, er, at jeg med Hensyn til Forbeholdet i alt væsentligt tiltræder, hvad vi nu hørte fra den sidste ærede Taler (S. Jensen). Naar Sagen kommer til tredje Behandling, stemmer jeg altsaa for Forslaget, ikke blot med et Forbehold om, hvordan jeg vil stille mig, naar Lovforslaget vender tilbage til dette Ting, men jeg gør det ogsaa i den bestemte Forventning, at det vil vende tilbage, idet jeg gaar ud fra, at der er Mangler ved Forslaget, som det andet Ting i Henhold til sin Stilling under tidligere Behandlinger maa kræve ændrede og afhjulpne. Jeg har saa meget mere Grund til at nære en saadan Forventning, som der jo ogsaa fra dette Tings Side under tidligere Forhandlinger har været vist Tilbøjelighed til at inødekemme det andet Tings Fordringer paa disse Punkter. Og det Punkt, jeg særlig tænker paa, er det, der drejer sig om Tilskuddet til de private Skoler. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale min Mening derom og skal ikke nu komme tilbage dertil. Men jeg forudsætter altsaa bestemt, at vi af disse Hensyn ville faa Lovforslaget at se igen, og jeg skal tilføje, at det er ogsaa kun under denne bestemte Forudsætning, at jeg for mit Vedkommende tiltræder Indstillingen og anbefaler at oversende Forslaget uforandret til det andet Ting.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg skal først svare paa det Spørgsmaal, der blev rettet til mig